

آینه

اقتصاد

ماموریت خطر اصلاح طلبان؛ جواد دلیری

● جنبش اصلاحات در مقیاس جهانی از زمانی آغاز شد که روشنفکران، سودای ساختن «بهترین جهان ممکن» را از سر به‌در کردند و فروتنانه و واقع‌بینانه، تنها به ایجاد یک «جهان بهتر» رضایت دادند. آشکار است که فاصله میان «بهترین جهان ممکن» تا «جهانی بهتر»، فاصله بین مطلق‌انگاری تا واقع‌نگری است.
براین اساس، الگوی نوینی از کنش روشنفکری ظهور یافت که با باور عمیق به مقوله «اصلاحات»، التزام اصولی به «روش‌های» اصلاحگرانه را از بن‌دندان باور داشت. بر این اساس آنچه «روش اصلاحی» را بیش از روش‌های دیگر ممتاز و متمایز می‌کند، پایبندی به اصل پایه‌ای مسالمت‌جویی و سازشگری و سرسپاری به آرمان صلح‌طلبی و آرامش‌خواهی است. معتقدان به روش‌های اصلاحی، برخلاف جزمیون که به سازش‌ناپذیری، ابیرام و افتخار می‌کنند، همواره آماده‌اند تا در سایه عقلانیت حسابگر و در چارچوب حفظ منافع جمعی با رقیب به گفت‌وگو، چانه‌زنی و دادوستد همت کنند، چرا که مشی معقول و متوازن اصلاح‌طلبان، نخست ریشه در بنیان‌های فکری اصلاحات دارد و دوم به مقتضای روش‌های اصلاحی است...
پایبندی به روش‌های اصلاحی، جنبش اجتماعی اصلاحات را از تولید یک دولت خاص رهایی خواهد بخشید و آن را در موضعی استقلالی و در حلقه استمرار جنبش تاریخی اصلاحات خواهد نشاند.
جنبش اصلاح‌طلبی، پدیده و مقوله‌ای نیست که حاصل تضج یک نهادسیاسی باشد بلکه ریشه در شکوفایی آگاهی و شگفتگی وجدان قومی یک ملت دارد.

جمهوری اسلامی

جهت‌اندلاع

در پی نطق دکتر علی مطهری در یکی از جلسات هفته‌گذشته مجلس‌شورای اسلامی و حملاتی که موجب ناتمام‌ماندن آن شد، خانواده شهید مظلوم آیت‌الله بهشتی با ارسال پیامی از وی تقدیر کرد. به گزارش «ایرنا» متن این پیام چنین است:
به نام خدا- حضور محترم برادر ارجمند جناب آقای دکتر علی مطهری- در هفته‌ای که گذشت ناباورانه شاهد رویدادهایی در صحن مجلس‌شورای اسلامی بودیم که مایه تأسف و تأثر است. تجربه تاریخی ما در ایران که عزیزان شهیدمان نیز قربانی آن شدند، نشان می‌دهد که حریم‌شکنی و هتک حرمت چهره‌ها می‌تواند علاوه‌بر تلاش برای خاموش‌کردن صدای ناقدان دلسوز، پیش‌درآمدی بر هنجارشکنی‌های گسترده‌تر اخلاقی و قانونی باشد. به‌ویژه آنکه این رویدادها در جایگاهی رخ می‌دهد که بنابه تعریف، مرجع قانون‌گذاری و نهاد نظارت بر اجرای قانون است. وظیفه خود دانستیم که در این ایام خطیر، حق‌پایی و حق‌پویی جریالیعی را که یادآور مجاهدت‌های فکری و عملی شهید آیت‌الله مطهری است، ارج نهمیم. از خدای بزرگ علو درجات برای آن شهید گویا و قویبک همه ما در تداوم راه حقیقت‌جویی و حقیقت‌گویی مسئلت داریم.

جامعه‌ها

احمد توکلی: دولت برای سرکشی به حساب‌های بانکی «محرّم» است

● حذف دهک‌های پردرآمد از فهرست یارانه‌بگیران جامعه موضوعی است که دولت آن را قبول کرده و موظف شده تا این افراد را از فهرست حذف کند.
با این حال تاکنون اقدامی در این خصوص صورت نگرفته و دولت صرفاً اعلام می‌کند که در حال جمع‌آوری بانک‌های اطلاعاتی به منظور کاهش ضریب خطای این کار است.
در این میان بحث سرکشی به حساب‌های مردم برای اطلاع از وضع مالی آنها مطرح شد که دولت این موضوع را ورود به حریم شخصی افراد دانست؛ اما احمد توکلی، نماینده تهران در گفت‌وگو با جام‌جم معتقد است که سرکشی به حساب‌های مردم از سوی دولت ورود به حریم شخصی تلقی نمی‌شود و باخبر بودن از حساب‌های مردم از سوی دولت و مقامات قضایی ایراد ندارد و به همین دلیل دولت و مقامات قضایی ناچرمز نیستند.

کیم‌تان

پشت‌برده اهانت به پیامبر اعظم (ص) وحشت سران غرب از گسترش اسلام

● بار دیگر پروژه اسلام‌هراسی در قاره اروپا کلید خورد؛ پروژه‌ای که این بار توانست به مدد ماجرای ساختگی «شارلی ابدو»، بخش‌هایی از جامعه اروپایی را با خود همگام کند.
تا به زعم خود بتواند جلوی رشد اسلام در اروپا را بگیرد، طی سال‌های اخیر میزان گرایش به اسلام به قدری زیاد بود که مرکز آمار «سی‌اینترنشنال» بلژیک آن را یک رکورد خواند. موسسه فرانسوی «ای‌اف‌ایو» نیز از رشد شتابان اسلام در اروپا طی ۱۰سال اخیر خبر داده و نسبت به اسلامی‌شدن این قاره هشدار داده بود.
اسلام‌هراسان نیز از آن به عنوان «بمبی خطرناک» نام می‌برند. بر اساس پیش‌بینی مراکز تحقیقاتی اروپا، رشد اسلام در این قاره تا سال ۲۰۲۰ دو برابر سایر ادیان برآورد شده است و کشور فرانسه نیز به گفته این نهادها، تا ۳۹ سال دیگر تبدیل به یک جمهوری اسلامی می‌شود.
اما در این میان، ناگهان واقعه «شارلی ابدو» رخ می‌دهد و محافل سیاسی و خبری غرب به شیوه‌ای هدفمند، این واقعه را به اسلام و آموزه‌های اسلامی نسبت می‌دهند. این ماجرا به تنهایی، توطئه‌آمیز بودن ماجرا را فاش می‌کند و نشان می‌دهد که سران غرب از گسترش اسلام در هراس هستند...

سیاست

عکاس: امیر جمشیدی، شرق

تاجرنیا و عرب سرخی درباره الزامات حزب فراگیر اصلاح طلبی می‌گویند

باید گفت‌وگورا آغاز کنیم

عرب سرخی: حزب فراگیر در فضای نخبگی به پختگی می‌رسد

مهسا جزینی

نخستین گردهمایی جبهه اصلاح طلبان، پنجشنبه گذشته برگزار شد. اتفاقی که حتی در دولت اصلاحات نیز بی‌سابقه است؛ اینکه جمعی از احزاب اصلاح طلب دور هم جمع شوند و تحت عنوان شورای هماهنگی جبهه اصلاحات، یک نشست مشترک برگزار کنند. آیا این را باید به فال نیک گرفت و گامی امیدوارکننده برای رسیدن به آرمان حزب فراگیر اصلاح‌طلبی تلقی کرد؟ بحث شکل‌گیری حزب فراگیر اصلاح‌طلبی هرازگاهی در بزرگانه‌های سیاسی مطرح شده اما بعدا به فراموشی سپرده شده است. تشکیلات فراگیر البته آرمان اصولگرایان نیز هست و آنها هم هرازچندی بحثش را باز می‌کنند اما مسکوت می‌ماند. آخرین بار بعد از انتخابات ۹۲ باهنر از لزوم ایجاد حزب فراگیر اصولگرایان گفت و همین. اما مخالفان این نگاه معتقدند که تکرر و تفاوت گفتمانی درون این دو جریان، به حدی است که مانع اجماع بر سر یک حزب می‌شود. آیا مساله همین است یا ممانعت‌ها از جنس دیگری است. اگر تبدیل‌شدن به یک حزب فراگیر، آرمان جریان اصولگرا و اصلاح‌طلب است، آیا گام‌های برداشته‌شده، به سوی این آرمان است یا خلاف آن؟ مخالفان این‌ایده در حال حاضر کار در قالب یک جبهه را بهترین شکل ممکن می‌دانند. اصلاح‌طلبان اخیرا تجربه بدی از این شکل کار سیاسی از خود بر جای گذاشته‌اند اگرچه در گذشته خاطرات تلخی هم داشته‌اند و البته تضمینی برای تکرارنشدن آن نیست. عدم‌امکان مسوولیت‌پذیری و پاسخگویی، از آفات کار در قالب جبهه‌ای است. مضاف بر اینکه در بزرگانه‌های سیاسی؛ در شرایط حمایت و ائتلاف‌ها و بده‌بستان‌های سیاسی، سازوکار جبهه‌ای چندان مشخص و کارآمد نیست. «علی تاجرنیا» و «فیض‌الله عرب سرخی» با ما از آرمان حزب فراگیر اصلاح‌طلبی و امکان‌پذیربودن یا نبودن آن سخن گفته‌اند.

برنامه برای اداره کشور توسط یک جمع.
ما اما چیزی که ما الان شاهدش هستیم، این است که بالاخره ما یک سابقه سی وچندساله داریم و تعداد زیادی احزاب در این مدت شکل گرفته‌اند با می‌گیرند و بالاخره وجود دارند و کار نصفه ونیمه‌شان را انجام می‌دهند؛ یعنی ما از مرحله کار فردی تا حدی رد شده‌ایم و توانسته‌ایم تشکلهایی ایجاد کنیم. آسیب‌های این فعالیت‌های جداگانه و جبهه‌ای راهم دیده‌ایم. آیا واقعا مواردی که شما مطرح کردید مانع این است که در یک جریان مثلا اصلاح طلب یا اصولگرا احزاب زیرمجموعه همگرا و یکی شوند؟

عرب سرخی: اگر ما به وضعیت موجود، آموزش و ترویج کار حزبی در جامعه به‌عنوان بستر فعالیت بین نخبگان به‌عنوان نیروهای اقدام‌کننده اضافه کنیم، می‌توانیم کمک‌م امیدوار باشیم این گروه‌های کوچک کمک‌به‌سمت جمع شدن و ادغام پیش بروند و در نهایت به احزاب بزرگ‌تر پیش بروند. طبعاً در صورتی که این فرآیند درست طی شود تشکیل احزاب بزرگ دور از انتظار نخواهد بود. البته مقدمه این همگرایی جبهه‌ها هستند که نسبت به احزاب کوچک، جبهه یک گام جلوتر است. تبدیل جبهه به یک حزب یک مرحله پیشرفته‌تر است. اما من معتقدم هنوز زمان تبدیل این جبهه به حزب فرا نرسیده است. چون فرهنگ آن ایجاد نشده، حتی در صورتی هم که یک حزب بشوند دچار ریزش و انشعاب می‌شوند. نتیجه خیلی از استدلال‌های آقای عرب سرخی این است که یعنی ما حتی حزب هم نبینیم. مزایای بیرونی هم ممکن است وجود داشته باشد. اما من فکرمی‌کنم ما ناکزیر از حرکت به این سمت هستیم. چون این رفتار جبهه‌ای و طیفی که هیچ‌کس حاضر نیست مسوولیت‌های آن

تاجرنیا: این شکل همه‌زیننه‌های کار حزبی را دارد اما فایده آن یعنی انسجام بخشی و تعهد لازم را ندارد.

نمونه‌اش رابطه اصولگرایان و احمدی‌نژاد است درحالی که همه آنها پشت سر او ایستادند و از او حمایت کردند اما بعدا خیلی راحت زیرش زدند و گفتند او که اصولگرا نبود، او که نامزد ما نبود یا ما تا جایی از او حمایت کردیم که به اصول ما وفادار بود، اینکه پاسخ نشد

عرب سرخی:

اعتقاد ندارند و ثائیا اینکه بلد نیستند. باید اول کار ترویجی صورت گیرد تا دانش لازم در اذهان شکل بگیرد و بعد بسترهایش فراهم شود و تربیت شوند. کار جمعی یک تربیت متناسب و مشترک است، یعنی اگر در یک جمع ۹ نفره، نظر یک‌نفر مخالف بقیه است نبود که از پایین جوشیده باشد، بلکه طبق دستور از بقیه تبعیت کند و نظر خودش را کنار بگذارد. اول باید این را درک و دوم تمرین کرد، ما اصلا چنین عادتی نداریم. هرکسی یاد گرفته که نظر خودش را پشت تریبون فریاد بزند. مثال دکتر تاجرنیا خیلی درست بود. وقتی در یک حزب شورای مرکزی از یک نامزد و دبیرکلش از یک نامزد دیگر حمایت می‌کند معنایش این است که اصلا تعریف فعالیت حزبی به شکل دقیق پذیرفته نشده است، کار حزبی یعنی ارایه یک

قبل مطرح شد یک مجموعه‌ای که از یک حزب دیگر منشعب شده بود بیاید در شورای هماهنگی، عضو بشود. اگر من و چند نفر دیگر خیلی سخت مخالفت نکرده‌بودیم، حزبی که هنوز یک‌ماه از تولدش نگذشته و هنوز کسی به‌درستی از موضع آینده‌اش مطمئن نیست به‌خاطر مسائیل درون مجموعه‌ای و موازنه ایجادکردن می‌خواست وارد مجموعه شود. معنای این حرکت به‌رسمیت‌شناختن تفرقه و انشعاب درون مجموعه‌ها بود. وقتی ساختار منسجمی نباشد از این دست اتفاقات زیاد می‌افتد. الان در شورای هماهنگی جبهه اصلاحات ۲۰ گروه وجود دارد. قبلا یک گروه جبهه مردمی اصلاحات بود که آنها هم ۲۸ گروه بودند. حالا خود اینها هم دو شقه شده‌اند. بخشی از این اتفاق، فرهنگی است. بخشی از آن به علت این است که ساختار کلی به آنها اجازه چنین کاری را می‌دهد.

ما با توجه به این صحبت شما و در شرایطی که ما با این همه تعدد و تفرق مواجه هستیم و گروه‌ها به‌راحتی از هم منشعب می‌شوند، چه‌طور می‌توان این احزاب را گرد هم آورد و گفت در قالب یک حزب فراگیر متشکل شوید؟ اصلا می‌شود؟ چه تضمینی هست که در قالب یک حزب باقی بمانند؟ آیا تن‌دادن به ساختار حزبی به تنهایی می‌تواند تضمین‌کننده تعهد به رفتار سازمانی باشد؟ آیا مساله فقط ساختار است؟

تاجرنیا: من پاسخ شما را می‌دهم. مخالفان تشکیل حزب فراگیر دو مخالفت عمده را مطرح می‌کنند؛ یکی همین موردی که شما اشاره می‌کنید و دوم فشارهای ساختار بیرونی. من می‌گویم وقتی از جبهه وارد حزب می‌شویم یعنی یک هویت مستقل با چارچوب مشخص برای خود تعریف کرده‌ایم. درحالی‌که چارچوب جبهه خیلی مشخص نیست. توافقی است. همیشه بصره‌هایی دارد برای اینکه هرکسی هروقت

خواست از آن مجموعه خارج شود. من به سال‌های اول انقلاب کاری ندارم ولی در همین سال‌های اخیر مگر خشونتی مابازای احزاب چه‌قدر بوده است. همین سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی مگر چه‌قدر ریزش داشته است؟ یا مشارکت. در حزب فراگیر هم می‌توان فراکسیونیزم را به‌رسمیت شناخت، من می‌گویم بالاخره ما باید از یک جایی شروع کنیم یا نه؟ الان به‌خاطر ارتباطات، ملت‌ها خیلی به هم نزدیک‌تر شده‌اند اما به این بخش که می‌رسیم، می‌گویم ما در حوزه تحزب با کشورهای پیشرفته خیلی فاصله داریم. خب ما داریم تجربه‌های آنها و رقابت‌های درون تشکیلاتی و نتایج آنها را می‌بینیم چرا استفاده نکنیم؟ **عرب سرخی:** من با یک مثال بحث را ادامه می‌دهم. وقتی می‌خواهیم از نردبان بالا برویم آیا باید یا را گذاشت پله آخر؟ حرف من این است که قدم اول را پله آخر نیست. من البته معتقدم که قدم اول را برداشته‌ایم و می‌توانیم به سمت حزب فراگیر برویم. گذاشت پله آخر؟ حرف من این است که قدم اول را حتی قدم جبهه را برداشته‌ایم اما دقیق نیست.

ما آیا می‌توان گفت که اگر ما الان از وضع فعلی آسیب می‌بینیم به‌خاطر این است که حتی در شکل جبهه هم درست عمل نمی‌کنیم و الزامات کار ائتلافی و جبهه‌ای را بلد نیستیم و رعایت نمی‌کنیم؟ مثلا در انتخابات شورای شهر اخیر وقتی دوفنر از افرادی که با فهرست اصلاح‌طلبان وارد شورا شده بودند، تکرری کردند تنها برخوردی که با آنها شد این بود که از حزب خود اخراج شدند. درحالی‌که باید مثلا در شورای هماهنگی جبهه اصلاحات هم باید برای حزبی که این فرد را معرفی کرده بود و قاعدتا مسوول رفتار او بود، مجازاتی در نظر گرفته می‌شد. چون جبهه دیگر مسوول رفتار افراد درون احزاب نیست، جبهه قاعدتا مسوول رفتار احزاب درون خودش است و باید برای آن سازوکاری داشته باشد که به نظر می‌رسد ما نداریم. با مثلا در انتخابات ۹۲ اصلاح‌طلبان از یک نامزد حمایت کردند. آیا آنها مسوول رفتار نامزد منتخب هستند یا نه؟ اصلا اینکه بگوییم این فقط یک حمایت صرف بوده بدون درخواست سهم‌بری، اصلا با رفتار مرسوم ائتلافی و جبهه‌ای در تضاد نیست؟ گویا ما حتی رفتار جبهه‌ای را هم بلد نیستیم.

ادامه در صفحهٔ ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش درچین روزی اطلاعات

- ریس جمهوری در اجلاس کمیسیون‌های عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت: فضای تهدید و رعب در جهان، محل امنیت روانی بشریت است
- آخرین گزارش‌ها از نتایج اجلاس لندن درباره مسائیل هسته‌ای ایران
- همایش پنجاهمین سالگرد شهادت نواب صفوی و یارانش آغاز به‌کار کرد
- نخستین دور مذاکرات مشترک ایران-تاجیکستان آغاز شد
- تحقیقات ویژه برای عفو مشمولان غایب اعلام شد
- ریس جمهوری خواستار ادامه فعالیت CNN در تهران شد

مشارکت

- وابستگی ۳۶میلیارددلاری بودجه به درآمدهای نفتی
- آغاز دوباره برف‌وباران از جمعه
- هشدار ریس‌شورای شهر درباره بی‌توجهی به حریم پایتخت
- ۳۲۰هزار دانش‌آموز از تحصیل در دوره راهنمایی محرومند
- نمایشگاه عکاسان خبری در اربعین شهدای هویامیای سی-۱۳۰

ایران

- نشست فوق‌العاده در لندن، اعضا شورای امنیت به‌همراه آلمان رایزنی درباره پرونده هسته‌ای ایران را آغاز کردند
- صفوی: آمادگی ارتش و سپاه برای پاسخگویی به دشمنان فرامنطقه‌ای
- دولت خودروسازان را در ناکامی اجرای طرح خودروهایی فرسوده مقصر می‌داند
- درخواست دادستان تهران از رییس جمهوری برای حل معضل اعتیاد
- درپی تحریف سخنان رییس‌جمهوری CNN وادار به عذرخواهی شد

روانشناسی

- چه کسانی اندیشه‌های امام را تحریف می‌کنند؟ پاسخ همفکران مصباح به منتقدان
- آخرین گزارش‌ها از اجلاس لندن
- ریس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی خبر داد: بسج سازندگی، مجری طرح‌های عمرانی
- فعالیت CNN در ایران ممنوع شد
- سر مقاله محمدجواد جنتی‌کرمانی با عنوان دو شرط مشروعیت پاسخ به غرویان
- انتقال پرونده دو وبلاگ‌نویس به قم

کیم‌تان

- درپی تهدید علیه ایران: ارزش سهام بورس آمریکا سقوط کرد
- موج تازه یارندگی در راه است
- کره‌شمالی: تجاوز آمریکا را با سلاح هسته‌ای پاسخ می‌دهیم
- فرمانده کل‌قوا: مشمولان غایب را عفو کردند
- واگذاری تلفن همراه به فرهنگیان در دو قسط ۱۸۰هزارتومانی

خبر

مسوول قرارگاه عمار:

داعشی‌هامی‌خواستند به ایران بیایند

- کیش- ایرنا:** حجت‌الاسلام مهدی طائب، مسوول قرارگاه عمار: عنصر وحشی‌گری صهیونیست‌ها در داعشی‌ها تجلی پیدا کرده است و خشونت‌هایی را که امروز داعشیان مرتکب می‌شوند، فتوای هیچ فقهیی نیست و ربطی به اسلام ندارد. آنها تلاش داشتند تا به ایران بیایند اما رشادت‌ها و روحیه‌ای که از ملت ایران به عراق داده شد و بصیرتی که از جمهوری اسلامی به آنان رسید سبب شد تا آنها با تشکیل بسیج مردمی در مقابل آنها مقاومت کنند، تکذیبی‌ها امروز آخرین سرمایه‌های آمریکاییان به‌شمار می‌آیند.

امام جمعه‌یزد:

باید باصبروتقوا درمقابل توطئه‌های دشمنان پیروز شویم

- یزد- ایرنا:** حجت‌الاسلام آیت‌اللهی، امام‌جمعه موقت یزد: دشمنان اسلام می‌خواهند که ما همیشه در رنج و عذاب باشیم و تحریم‌های آنان، بیانگر این واقعیت است. کینه و بغض آنها از ما در رفتار و سخنان‌شان مشخص است و کینه می‌آورند. آنان همچنین از پیشرفت کشور در مسایل مختلف ناراحت می‌شوند و باید با صبر و تقوا در مقابل توطئه‌های دشمنان پیروز شویم و هیچ ضرری به ما نمی‌رسد. تحریم‌ها بر مردم فشار می‌آورد اما با تحقش شعار اقتصاد مقاومتی در برابر همه مشکلات سربلند بیرون خواهیم آمد. اگر دست‌به‌دست دشمنان بگذاریم آنان ضررهای زیادی به ما خواهند رساند.